

Stanisław Garlicki

[Czy adwokat-rencista, który jest członkiem zespołu]

Palestra 8/10(82), 61-62

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ODPOWIEDŹ:

W związku z art. 70 ustawy o ustroju adwokatury liczni adwokaci, którzy chcieli pełnić funkcje radcy prawnego, musieli wystąpić z zespołów. Pozostawili oni po sobie szereg spraw nie zakończonych, w których wpływały i nadal mogą wpływać honoraria do zespołu.

Zdarzały się też wypadki, że już po ustąpieniu adwokata z zespołu wpłynęło do zespołu honorarium za sprawę prowadzoną przez tego adwokata, całkowicie zakończoną przed jego wystąpieniem z zespołu. Zwłaszcza w tych ostatnich wypadkach zainteresowani adwokaci zwracają się niekiedy do zespołu i proszą o przekazanie uzyskanego honorarium na ich dobro.

Żądania takie w wyniku obecnie obowiązujących przepisów nie mogą być jednak uwzględnione.

Zgodnie z art. 20 ust. 3 ustawy o u.a. wynagrodzenie za pomoc prawną udzieloną klientowi przypada wyłącznie na rzecz zespołu i po potrąceniu kosztów określonych w § 30 rozporządzenia z dnia 28.XII.1963 r. stanowi dochód ulegający podziałowi wyłącznie pomiędzy członków zespołu (§ 29). Zespół więc nie jest uprawniony do wypłacania jakiegokolwiek części dochodu nieczłonkowi zespołu.

Ten stan rzeczy nie powinien zresztą doprowadzać do krzywdzących sytuacji. Wprawdzie gdy wpłynie do zespołu honorarium za sprawę całkowicie zakończoną przez adwokata, który wystąpił z zespołu, zespół korzysta z tej wpłaty bez żadnego ze swej strony wkładu pracy, jednakże zespół przejął jednocześnie na siebie ciężar prowadzenia nie zakończonych spraw ustępującego adwokata, i to często takich spraw, w których częściowo, a może nawet i w całości honorarium wpływało przed wystąpieniem adwokata z zespołu i zostało mu już wypłacone.

Kierując się takimi właśnie względami, Rada Adwokacka w Warszawie w uchwale z dn. 23.I.1964 r. stwierdziła, że wszelkie wpłaty, jakie wpłyną do zespołu po 1.II.1964 r. z tytułu spraw prowadzonych przez b. członka zespołu, zalicza się wyłącznie na dobro zespołu (z reguły na rachunek zastępcy ustępującego adwokata).

Podobne stanowisko zajęła również Rada Adwokacka w Krakowie, podejmując odpowiednią uchwałę w dniu. 26.VI.1964 r.

Uchwałą z dn. 10.IX.1964 r. stanowisko powyższe zostało zaakceptowane w pełni przez Prezydium NRA.

S. Garlicki

2**PYTANIE:**

Czy adwokat-rencista, który jest członkiem zespołu, może w dalszym ciągu wykonywać zawód adwokata i osiągać dochód nie przekraczający 750 zł miesięcznie, a następnie — czy kwota powyższa jest kwotą brutto, czy też netto?

ODPOWIEDŹ:

Zawieszenie wypłaty renty starczej z powodu wykonywania przez rencistę za trudnienia lub posiadania dochodu z innych źródeł przewiduje art. 31 dekreту o powsz. zaop. emeryt. (tekst jednolity: Dz.U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97), zawiesz-

nie zaś wypłaty renty inwalidzkiej — art. 39 tegoż dekretu. Przepisy te, ustanawiając ogólną zasadę zawieszenia renty, pozostawiają rozporządzeniu wykonawczemu ustalenie szczególnych przepisów w tej kwestii.

Rozporządzenie wykonawcze z dnia 6.V.1958 r. (Dz.U. Nr 26, poz. 111; zmiana: Dz.U. z 1962 r. Nr 24, poz. 110) stanowi w § 2, że nie zawieszają się prawa do renty m.in. rencistom, którzy nie będąc pracownikami, osiągają dochody podlegające podatkowi od wynagrodzeń, jeżeli dochody te są niższe od kwoty 750 zł miesięcznie. Komitet Pracy i Płac w piśmie z dnia 31.VII.1964 r. Nr U-38/64 wyjaśnił autorytatywnie, że osiąganie przez adwokata rencistę, który jest członkiem zespołu, kwoty nie przekraczającej 750 zł miesięcznie nie powoduje zawieszenia renty starczej lub inwalidzkiej. Kwotę tę może osiągać adwokat rencista, który jest członkiem zespołu i wykonuje zawód adwokata w całej pełni.

Bezprzedmiotowe jest zagadnienie, czy kwota 750 zł osiągnięta w zespole przez adwokata rencistę członka zespołu jest kwotą brutto czy netto, gdyż dochód nie przekraczający 1 000 zł miesięcznie jest obecnie wolny od podatku od wynagrodzeń z mocy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20.III.1963 r. (Dz.U. Nr 13, poz. 68). W tych warunkach udział adwokata w dochodach zespołu nie przekraczający 1 000 zł jest wolny od tego podatku, jest więc on zawsze kwotą netto, a nie brutto.

S. Garlicki

PRZEGLĄD USTAWODAWSTWA

1. Zmiana uposażeń pracowników ministerstw i urzędów centralnych

Z dniem 1 lipca 1964 r. weszły w życie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 29 lipca 1964 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników ministerstw i urzędów centralnych (Dz.U. Nr 29, poz. 185). Przepisy tego rozporządzenia stosuje się do pracowników (umysłowych i fizycznych) zatrudnionych w ministerstwach, komisjach i komitetach będących naczelnymi organami administracji państwowej oraz w urzędach centralnych.

Rozporządzenie ustala nowe stawki i szczeble uposażenia wspomnianych pracowników, w załącznikach zaś podaje:

- 1) tabelę stanowisk, uposażeń zasadniczych i dodatków specjalnych (zał. Nr 1),
- 2) tabelę stawek dodatków specjalnych (zał. Nr 2),
- 3) tabelę kwalifikacji w zakresie wykształcenia i stażu pracy zawodowej (zał. Nr 3).

Zaszeregowania pracowników do poszczególnych szczebli uposażenia zasadniczego i stawek dodatku specjalnego dokonuje właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) w ramach zatwierdzonego funduszu płac — z uwzględnieniem podziału komórek organizacyjnych ministerstwa (urzędu centralnego) na komórki działalności podstawowej lub pomocniczej — oraz zgodnie z zatwierdzoną liczbą etatów na stanowiskach kierowniczych.

Najwyższą stawką uposażenia zasadniczego jest kwota zł 5000 (dla stanowiska dyrektora departamentu lub równorzędnej funkcji), najniższą — kwota zł 950. Tabela stawek dodatków specjalnych przewiduje: maksimum zł 3000, minimum